Dosarul nr.2r-259/2025 judecătoria Bălţi, sediul Central, judecător E. Balan

D e c i z i e

27 noiembrie 2025 mun.Bălţi

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord

În componenţă:
Preşedintele completului, judecător Stanislav Grosu
Judecători Alina Ţihonschi, Mariana Sajin

examinând recursul declarat de Maimescull Alla împotriva încheierii Judecătoriei Bălţi, sediul Central din 30 iunie 2025, prin care s-a refuzat în primirea cererii înaintate de Maimescull Alla către Procuratura mun.Bălţi şi Inspectoratul de Poliţie Bălţi cu privire la recunoaşterea ilegală a acţiunilor pârâţilor, restituirea corpului delict, încasarea prejudiciului şi compensarea cheltuielilor de judecată,-

c o n s t a t ă :

Poziţiainstanţei:

1. La 27 iunie 2025, Maimescul Alla a depus în cancelaria Judecătoriei Bălţi, sediul Central cerere de chemare în judecată către Procuratura mun.Bălţi şi Inspectoratul de Poliţie Bălţi, cu privire la recunoaşterea ilegală a acţiunilor pârâţilor, restituirea corpului delict, încasarea prejudiciului şi compensarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea cererii a indicat că, la 17 ianuarie 2025 de către reprezentanţii Inspectoratului de Poliţie Bălţi, în cadrul unei percheziţii, a fost ridicat telefonul mobil ce-i aparţine cu drept de proprietate.
3. Menţionează cu nu este parte, nici martor, nici participant cu orice alt statut în cauza penală în cadrul căreia a fost efectuată percheziţia.
4. Prin răspunsul Procuraturii mun.Bălţi, la cererea de restituire corpului delict, s-a comunicat că soluţionarea problemei restituirii bunului se află exclusiv în competenţa instanţei de judecată.
5. Prin încheierea judecătoriei Bălţi, sediul Central din 30 iunie 2025 s-a refuzat în primirea cererii de chemare în judecată depusă de Maimescul Alla către Procuratura mun.Bălţi şi Inspectoratul de Poliţie Bălţi, cu privire la recunoaşterea ilegală a acţiunilor pârâţilor, restituirea corpului delict, încasarea prejudiciului şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Solicitarea recurentei:

6. Ladata de 14 iulie 2025, Maimescul Alla a depus recurs împotriva încheierii instanţei de fond, în care solicită admiterea recursului, casarea integrală a încheierii cu emiterea unei noi soluţii prin care să se dispună restituirea cauzei spre examinare în instanţa de fond.

Argumentele părţilor:

7. În motivarea recursului, recurenta susţine că instanţa de fond a aplicat în mod eronat prevederile art.169 alin.(1) lit.a) Cod de procedură civilă, interpretându-le contrar dispoziţiilor art.46 din Constituţie, care garantează dreptul de proprietate privată. În acelaşi sens, apreciază că hotărârea atacată contravine şi prevederilor art.1998 din Codul

civil, care consacră principiul răspunderii delictuale şi protecţia dreptului de proprietate, drept care trebuie asigurat întotdeauna pe calea civilă, independent de existenţa sau derularea unor proceduri penale paralele.

8. În susţinerea argumentelor sale, recurenta invocă jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, respectiv cauza „Smirnov vs. Rusia" (CEDO, 2006), în care s-a reţinut că reţinerea bunurilor aparţinând unor terţi, în lipsa unor temeiuri legale suficiente, reprezintă o încălcare a art.1 din Protocolul nr.1 la Convenţie, privind protecţia proprietăţii.

9. Totodată, recurenta subliniază că ansamblul neregularităţilor procedurale comise, respectiv absenţa martorilor la efectuarea percheziţiei, prezentarea hotărârii judecătoreşti ulterior efectuării acesteia, ignorarea dreptului de proprietate al terţei părţi, depăşirea termenului legal de şase luni pentru reţinerea bunului, precum şi lipsa totală a documentelor oficiale justificative, demonstrează încălcarea gravă a garanţiilor procedurale şi face imposibilă protejarea efectivă a drepturilor recurentei în cadrul procesului penal.

10. În aceste condiţii, singura cale legitimă şi eficientă de valorificare a dreptului de proprietate şi de reparare a prejudiciului cauzat rămâne acţiunea civil, menită să restabilească echilibrul între interesul public al urmăririi penale şi protecţia drepturilor individuale garantate de Constituţie şi de CEDO.

Termenul de declarare a recursului:

11. În conformitate cu prevederile art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

12. Colegiul civil reţine, că din lucrările dosarului urmează că încheierea Judecătoriei Bălţi, sediul Central din 30 iunie 2025 fiind expediată în aceeaşi zi recurentei prin intermediul poştei electronice (f.d.27).

13. Astfel, instanţa conchide, că recursul declarat de Maimescul Alla la 14 iulie 2025, este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanţei de recurs:

14. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent şi a materialelor din dosar, Colegiul civil conchide, că recursul urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed:

15. Conform art.424 alin.(1) din Codul de procedură civilă, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

16. În condiţiile art.426 alin.(2) din Codul de procedura civilă, recursul se depune la instanţa a cărei încheiere se atacă. (3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

17. În conformitate cu prevederile art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

18. Din analiza materialelor cauzei rezultă că, la data de 17 ianuarie 2025, reprezentanţii Inspectoratului de Poliţie Bălţi au efectuat o percheziţie în cadrul unui dosar

penal, în urma căreia a fost ridicat un telefon mobil aparţinând cu drept de proprietate Allei Maimescull.

19. Ulterior, la solicitarea recurentei privind restituirea corpului delict, Procuratura municipiului Bălţi a comunicat, prin răspuns oficial, că telefonul mobil a fost recunoscut ca „corp delict" şi transmis spre păstrare în camera de corpuri delicte a Inspectoratului de Poliţie Bălţi**.** Totodată, s-a menţionat că dosarul penal a fost expediat spre examinare la Judecătoria Bălţi, fiind repartizat spre examinare judecătorului Mozgovoi Igor**.**

20. Prin acelaşi răspuns, procuratura a precizat că, la etapa procesuală actuală, numai instanţa de judecată este competentă să se pronunţe asupra soartei bunurilor recunoscute ca mijloace materiale de probă, inclusiv asupra eventualei restituiri a telefonului mobil către proprietarul de drept.

21. La 27 iunie 2025, Maimescull Alla a depus în cancelaria Judecătoriei Bălţi, sediul Central cerere de chemare în judecată către Procuratura mun.Bălţi şi Inspectoratul de Poliţie Bălţi, cu privire la recunoaşterea ilegală a acţiunilor pârâţilor, restituirea corpului delict, încasarea prejudiciului şi compensarea cheltuielilor de judecată.

22. Prin încheierea judecătoriei Bălţi, sediul Central din 30 iunie 2025, s-a dispus refuzul de a primi cererea de chemare în judecată depusă de Alla Maimescull. Instanţa de fond a motivat soluţia sa prin faptul că cererea nu corespunde prevederilor art.169 alin.(1) lit. a) din Codul de procedură civilă, reţinând că pretenţiile formulate de reclamantă urmează a fi examinate de instanţa de judecată în a cărei gestiune se află cauza penală, respectiv, Judecătoria Bălţi, sediul Central, judecător Igor Mozgovoi.

23. Maimescull Alla a contestat cu recurs încheierea instanţei de fond, solicitând admiterea recursului şi emiterea unei noi soluţii prin care cererea de chemare în judecată să fie acceptată spre examinare.

24. În conformitate cu prevederile art.169 alin.(1) lit.a) Cod de procedură civilă, judecătorul refuză să primească cererea de chemare în judecată dacă cererea nu urmează a fi judecată în instanţă judecătorească în procedură civilă.

25. Colegiul civil menţionează că, norma menţionată are caracter imperativ şi urmăreşte asigurarea respectării regulilor de competenţă materială şi funcţională între instanţele de drept comun, prevenind examinarea unor litigii care, prin natura lor, se află sub incidenţa altor ramuri de drept.

26. În raport cu aceste dispoziţii, Colegiul civil apreciază că soluţia pronunţată de instanţa de fond este legală şi temeinică, întrucât cererea de chemare în judecată formulată de Maimescull Alla, în partea ce ţine de restituirea bunului calificat drept corp delict, nu întruneşte cerinţele prevăzute de articolul menţionat. Instanţa de fond a constatat corect că obiectul acţiunii vizează un aspect ce intră în sfera de reglementare a procedurii penale, iar nu a celei civile, motiv pentru care examinarea sa în această procedură ar fi neconformă cu principiul legalităţii şi competenţei.

27. Astfel, potrivit dispoziţiilor legale incidente şi practicii judiciare constante, solicitarea de restituire a bunurilor recunoscute drept corpuri delicte aparţine exclusiv competenţei instanţei de judecată în gestiunea căreia se află cauza penală, aceasta fiind singura abilitată să se pronunţe asupra soartei mijloacelor materiale de probă, inclusiv, asupra restituirii acestora proprietarilor de drept. Această regulă derivă din principiul unicităţii şi plenitudinii competenţei instanţei penale în privinţa mijloacelor de probă administrate în cadrul procesului penal, inclusiv, asupra obiectelor ridicate pe parcursul urmăririi penale şi calificate ca atare.

28. Colegiul reţine, că în pofida afirmaţiei recurentei, în răspunsul oficial al Procuraturii municipiului Bălţi din data de 06 iunie 2025 (f.d.18-verso), Maimescull Alla a fost informată că, la etapa procesuală actuală, doar instanţa învestită cu examinarea cauzei penale este competentă să decidă asupra bunului ridicat în cadrul urmăririi penale. Această poziţie procesuală este în concordanţă cu dispoziţiile legale, care stabilesc o legătură indisolubilă între cauza penală şi mijloacele materiale de probă administrate în cadrul acesteia.

29. În acest sens, conform prevederilor art.159 alin.(6) Cod de procedură penală, corpurile delicte şi alte obiecte ridicate se păstrează până ce soarta lor nu va fi soluţionată prin hotărâre definitivă a organului de urmărire penală sau a instanţei. În cazurile prevăzute de prezentul cod, chestiunile privind corpurile delicte pot fi soluţionate până la terminarea procesului penal.

30. Din interpretarea sistematică a acestui text legal rezultă că, până la pronunţarea unei soluţii definitive asupra cauzei penale, bunurile recunoscute drept corpuri delicte rămân sub controlul autorităţilor de urmărire penală şi al instanţei penale, care deţin competenţa exclusivă de a decide asupra restituirii, confiscării sau distrugerii lor.

31. Pornind de la această reglementare, Colegiul observă că pretenţia privind repararea prejudiciului material şi moral, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată, reprezintă cereri accesorii şi subsecvente celei principale referitoare la restituirea bunului calificat drept corp delict. Aceasta întrucât stabilirea existenţei unui prejudiciu şi a întinderii sale este condiţionată de soluţionarea prealabilă a chestiunii privind regimul juridic al bunului ridicat. În lipsa unei hotărâri definitive asupra restituirii sau nerecunoaşterii dreptului de proprietate, pretenţia de despăgubire nu poate fi evaluată şi soluţionată în mod obiectiv, iar o asemenea examinare ar fi prematură.

32. În consecinţă, până la pronunţarea unei soluţii definitive asupra soartei bunului calificat drept corp delict, examinarea unei acţiuni civile separate care are ca obiect recunoaşterea ilegalităţii acţiunilor organelor de urmărire penală şi repararea prejudiciului ar fi prematură, întrucât ar presupune o dublă apreciere a aceloraşi fapte şi ar genera riscul de contradicţie între hotărârile pronunţate în materie penală şi civilă. O asemenea situaţie ar aduce atingere principiului securităţii raporturilor juridice şi ar încălca regulile privind delimitarea competenţei materiale între instanţele penale şi cele civile.

33. Pe cale de consecinţă, Colegiul reţine că instanţa de fond a interpretat şi aplicat în mod corect dispoziţiile art.169 alin.(1) lit.a) Cod de procedură civilă, constatând în mod justificat că acţiunea formulată nu este susceptibilă de a fi examinată în procedură civilă, întrucât vizează aspecte care ţin de administrarea şi soarta probelor în procesul penal. În aceste condiţii, refuzul de primire a cererii de chemare în judecată este pe deplin justificat prin lipsa competenţei materiale a instanţei civile, iar menţinerea încheierii atacate se impune ca fiind legală, temeinică şi conformă practicii judiciare unitare.

34. Astfel, din considerentele menţionateşi având în vedere că argumentele din cererea de recurs sunt neîntemeiate, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord ajunge la concluzia de a respinge recursul şi de a menţine încheierea contestată.

35. În conformitate cu art.427 lit.a) CPC, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord, -

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Maimescull Alla.

Se menţine încheierea Judecătoriei Bălţi, sediul Central din 30 iunie 2025, prin care s-a refuzat în primirea cererii înaintate de Maimescull Alla către Procuratura mun.Bălţi şi Inspectoratul de Poliţie Bălţi cu privire la recunoaşterea ilegală a acţiunilor pârâţilor, restituirea corpului delict, încasarea prejudiciului şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedinte completului, judecător Stanislav Grosu

Judecători Alina Ţihonschi

Mariana Sajin